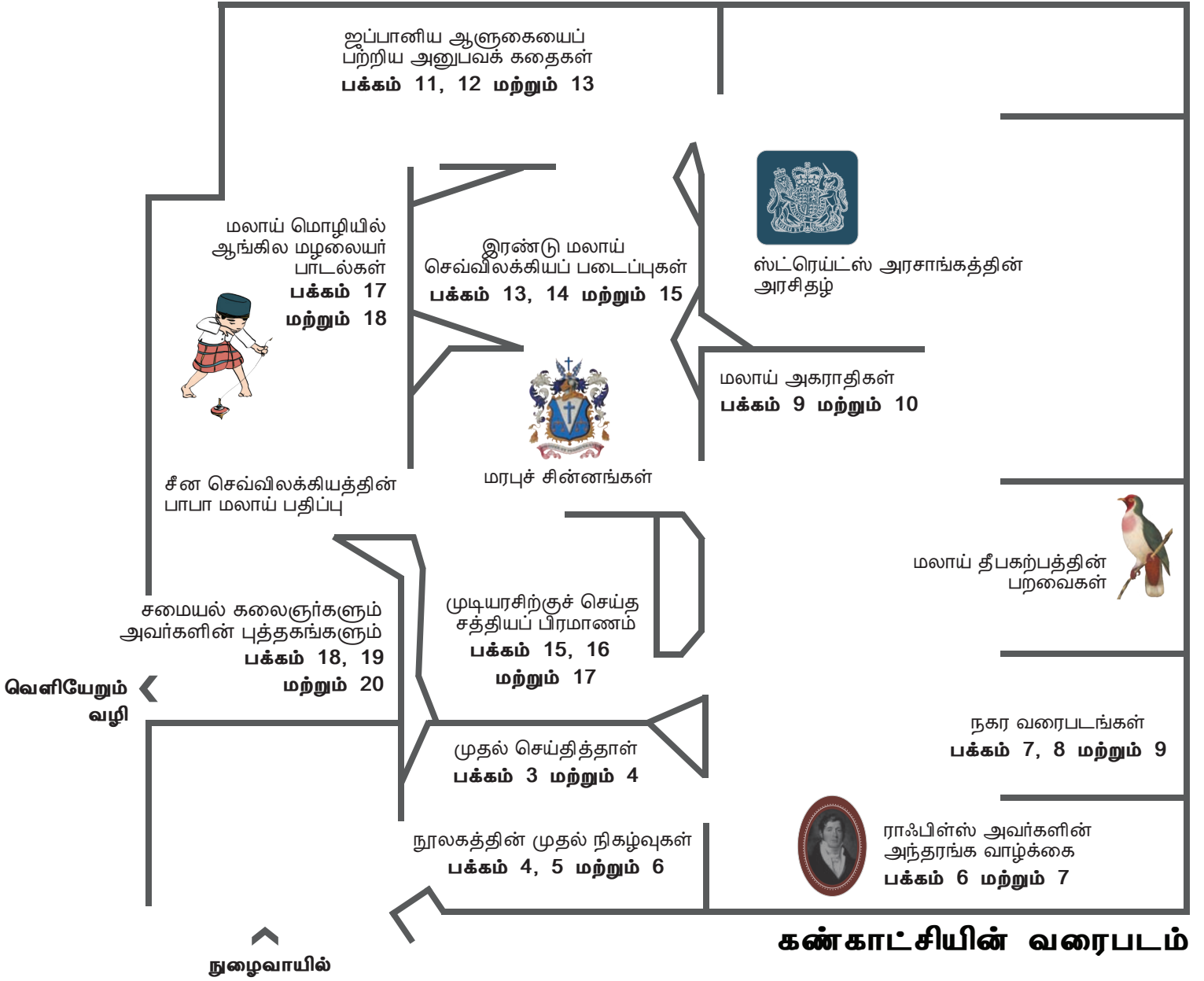

காட்சிக்கூட வழிகாட்டி - தமிழ்

30 ஜனவரி முதல் 28 ஆகஸ்ட் 2016 வரை

Highlights
of the
National Library

கண்காட்சி ஏற்பாடு

NLB | National Library
Singapore

அறிமுகம்

சிங்கப்பூரில் உள்ள முதல் நூலக உருவாக்கத்திற்கும், நவீன சிங்கப்பூரின் நிறுவனரான ஸ்டாம்ஃபோர்ட் ராஃபிள்ஸ் (1781-1826) அவர்களுக்கும் இடையே நெருங்கிய தொடர்பு உள்ளது. சிங்கப்பூரைப் பற்றிய அவரின் தொலைநோக்குப் பார்வையில் இந்நாடு ஒரு வளம் மிகுந்த வணிகச் சிறப்பு மையமாக மட்டுமல்லாமல் கற்றல் மற்றும் கலைகளுக்கான ஒரு மையமாகவும் இருந்தது. அவருடைய முதல் பள்ளியின் செயல்திட்ட வரைப்படத்திலும், ஒரு நூலகம், அருங்காட்சியகம், அச்சகம் ஆகியவை இருந்தன. சிங்கப்பூர் கல்வி நிலையம் என்ற இந்தப் பள்ளி, 1823-ஆம் ஆண்டில் நிறுவப்பட்டது. பள்ளியின் ஒரு பகுதியாக இருந்த இந்த நூலகம் (1823-1843) பின்னாளில் சிங்கப்பூர் ராஃபிள்ஸ் (1844-1874) ஆனது. இதுவே சிங்கப்பூரின் முதலாவது சந்தா நூலகம் ஆகும். இந்த நூலகம் பின்னர், ராஃபிள்ஸ் நூலகமாக (1874-1958) மாற்றப்பட்டது. ஜப்பானிய ஆளுகையின் போது, “சியோனன் டோஸ்யோகன்” (1942-1945) என மறுபெயரிடப்பட்டது. 1960ல், இந்த நூலகம் தேசிய நூலகமானது.

ஏறத்தாழ 180 ஆண்டுகளாக, இந்த நூலகத்தின் இருப்பு, இதர நூலகங்கள் மற்றும் சேகரிப்புகளை கையகப்படுத்துதல் மூலம் குறிப்பிடத்தக்க அளவில் அதிகரித்துள்ளது. அதிலும் குறிப்பாக, பெருந்தன்மையுடன் அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகளினால் சிங்கப்பூர், தென் கிழக்கு ஆசியா பற்றிய அச்சிடப்பட்ட மற்றும் முதன்மையான மூலப்பொருட்கள் கொண்ட ஆவண காப்பகமாகவும், ஆராய்ச்சி, பயில்தலுக்கான ஒரு சிறந்த நூலகமாகவும் உருவெடுத்துள்ளது. நூலகச் சேகரிப்பில் இருந்து தேர்ந்தெடுத்த சிறப்புக்கூறுகள் இங்கு கண்காட்சியில் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் நமக்கு ஆரம்பக்கால சிங்கப்பூரின் வெவ்வேறு நிலைகளைப் பற்றிய சிறப்பான கண்ணோட்டத்தை வழங்குகின்றன.

பழைய நூலக முத்திரைகள்

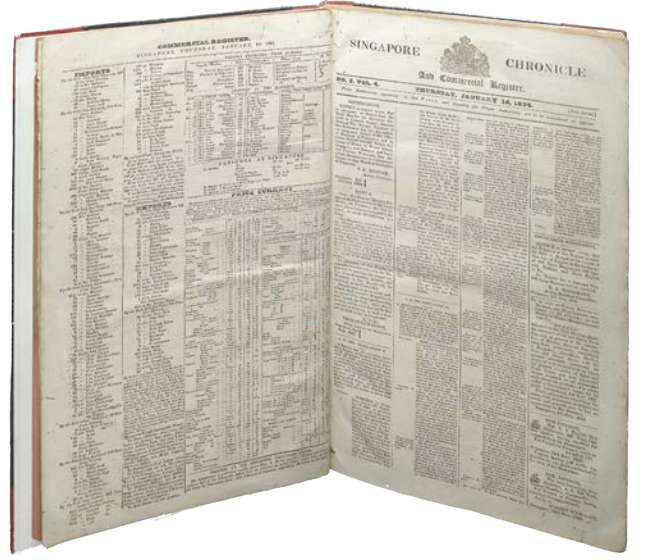
முதல் செய்தித்தாள்

சிங்கப்பூரின் முதல் செய்தித்தாள் ஆங்கிலத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்ட “சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள்” ஆகும். இது, காலனி ஆதிக்க அரசால் “மிஷன் அச்சகம்” என்ற சிங்கப்பூரின் முதல் அச்சகத்தில் தயாரிக்கப்பட்டது. 1830-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் “சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள்” தனது சொந்த அச்சகத்தை பெற்றிருக்கவில்லை. 1824-ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப்பட்ட “சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள்”, பல்வேறு காரணங்களால் 1835-ஆம் ஆண்டு வரையில் சிங்கப்பூரின் ஒரே செய்தித்தாளாகவே இருந்தது.

அக்காலக்கட்டத்தில், அச்ச தொழில்நுட்பம் பெருமளவில் கிடைக்கப்பெறவில்லை. பெரிய அளவிலான “மிஷன் அச்சகம்” மட்டுமே இருந்தது. இரண்டாவதாக 1823-ஆம் ஆண்டில், ‘வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம்’ சிங்கப்பூரில் செயல்படுத்தப்பட்டது. இச்சட்டத்தின்படி, எந்த அச்சிடப்பட்ட பதிப்பும் பிரிட்டிஷ் அதிகாரிகளிடம் இருந்து ஒப்புதல் பெறாமல், மறுஆய்வு செய்யப்படாமல் வெளியிட முடியாது. இச்சட்டம் இலகுவாக செயல்படுத்தப்பட்ட போதிலும், ஆதாரவளங்கள் இன்மை, அச்சிடுவதில் உள்ள கட்டுப்பாடுகள் ஆகிய இரண்டும் சேர்ந்து இதர செய்தித்தாள்களின் பதிப்பை ஊக்குவிக்கவில்லை. இச்சட்டம் 1835-ஆம் ஆண்டில் விலக்கப்படும் வரையிலும் இந்த நிலையே நீடித்தது.

1823-ஆம் ஆண்டில் ‘வாய்ப்பூட்டுச் சட்டம்’ ஒழிக்கப்பட்டது. இது, “சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள்” நாளிதழின் மறைவுக்கு வழிவகுத்தது. 1835ல் தொடங்கப்பட்ட “சிங்கப்பூர் ஃப்ரீ பிரஸ் அண்டு மெர்கன்டைல் அட்வர்டைசர்” (Singapore Free Press and Mercantile Advertiser) போன்ற இதர செய்தித்தாள்களின் கடுமையான போட்டியை எதிர்த்து தாக்குப்பிடிக்க இயலாமல், “சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள்” தனது பயணத்தை 1937ல் நிறுத்திக்கொண்டது. “சிங்கப்பூர் ஃப்ரீ பிரஸ்” அதன் பின்னர் படிப்படியாக வளர்ச்சிக் கண்டு “தி ஸ்ட்ரெய்ட்ஸ் டைம்ஸ்” (The Straits Times) ஆக உருவானது. இது, தற்போது சிங்கப்பூரின் முன்னணி ஆங்கில நாளிதழாக விளங்குகிறது. அதன் பிறகு, 1845ல் “சின் சியூ ஜிட்போஹ்” 星洲日报 போன்ற மற்ற மொழி செய்தித்தாள்களும் 1876ல் “ஜாவிபெரானாக்கான்” என்ற மொழி செய்தித்தாளும் தொடங்கப்பட்டன. மேலும், 1935ல் “தமிழ் முரசு” என்ற தமிழ் மொழி செய்தித்தாளும் தொடங்கப்பட்டு புழக்கத்தில் விடப்பட்டதால், செய்தித்தாள் வாசகர் எண்ணிக்கை இன்னும் அதிகமாக விரிவடைந்தது.

ஐரோப்பா மற்றும் அதன் வட்டாரத்தில் இருந்து மறு பதிப்பாக அச்சிடப்பட்ட கட்டுரைகள் மட்டுமல்லாமல், இடதுபுறத்தில் உள்ளது போல உள்ளாட்டு மற்றும் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட சரக்குகளின் நடப்பு விலைப் பட்டியலையும், சிங்கப்பூரின் ஏற்றுமதி இறக்குமதி ஆகியவற்றின் பட்டியலையும் கிரோனிக்கிள் வெளியிட்டது. தென் கிழக்கு ஆசியாவின் ஆரம்பகால வர்த்தகத்தைப் பற்றிய ஒரு நல்ல பதிவேடாக இது விளங்குகிறது. சிங்கப்பூர் வைப்பகத் துறைமுகமாக வளர்ச்சி கண்டதால், சரக்குகள் அடிக்கடி அதன் துறைமுகத்தின் வழியாக மறு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

“சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள் அண்டு கமர்சியல் ரெஜிஸ்டர்” (ஜனவரி-டிசம்பர் 1833)

சிங்கப்பூர்: சிங்கப்பூர் க்ரோனிக்கிள் பிரஸ், 1833

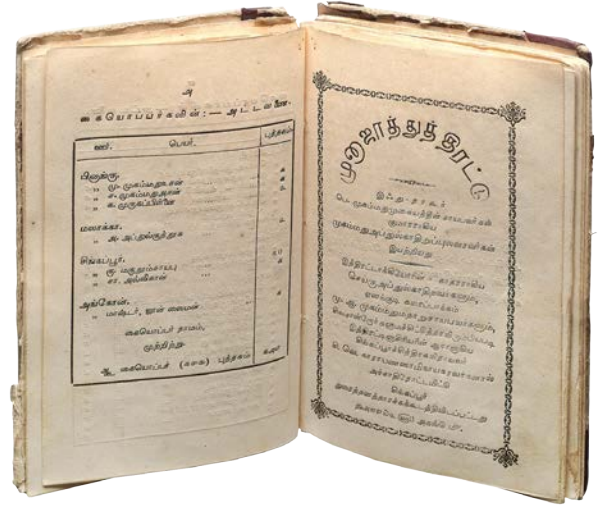
1833ல் சிங்கப்பூருக்கு பட்டு, கற்கண்டு, பொந்துகள், பல்வேறு மது வகைகள், புத்தகங்கள், பிரெஞ்சு பருத்தி கைக்குட்டைகள், எருமைத்தோல், உப்பிட்ட மாட்டிறைச்சி ஆகியன இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. தகரம், பிரம்பு, பீர், அபின், சவ்வரிசி, தேயிலை, பீங்கான் சாமான்கள், எழுதும் காகிதம், சீனப் பட்டு வகைகள் போன்றவை ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன.

நூலகத்தின் முதல் நிகழ்வுகள்

சிங்கப்பூரின் ஆரம்பகால அச்சுப்பணி புரொட்டஸ்டன்ட் ஊழியப்பணியுடன் இணைந்து 19ம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் வளர்ச்சி கண்டது. 1819-ஆம் ஆண்டில் ராஃபிள்ஸ் சிங்கப்பூரில் ஒரு வர்த்தக நிலையத்தை நிறுவிய பிறகு கிறிஸ்தவ ஊழியக்குழுக்கள் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்களை பதிப்பித்து விநியோகிக்க அச்சகங்களை அமைத்தன. முதலாம் அபின் போர் (1839-1842) முடிவுக்கு முன்னதாக சீனாவில் மதமாற்றம் தடை செய்யப்பட்டிருந்ததால், மேற்கத்திய கிறிஸ்தவ ஊழியக்குழுக்கள் சிங்கப்பூர் உள்ளிட்ட தென் கிழக்கு ஆசிய பகுதிகளில் தமது தளங்களை அமைத்தன. இவ்விடங்களில் இருந்து பதிப்பிக்கப்படும் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள் இறுதியில் சீனாவை சென்றடையும் என அக்குழுக்கள் நம்பின. சீனா இத்தடையை விலக்கிக் கொண்ட பிறகு, பல

கிறிஸ்தவ ஊழியக்குழுக்கள் சிங்கப்பூரை விட்டு சீனாவுக்கு இடம்பெயர்ந்தன. அவை தமது அச்ச இயந்திரங்களையும் சிங்கப்பூரில் இருந்து சீனாவுக்குத் தம்முடன் எடுத்துச்சென்றன.

சிங்கப்பூரில் ஆரம்ப காலத்தில் வெளியான புத்தகங்களும் மிஷன் அச்சகங்களால் அச்சிடப்பட்டவையே ஆகும். அதன் பிறகு, 1860ம் ஆண்டுகளின் வாக்கில் சிங்கப்பூரில் உள்ள உள்ளூர் சமூகங்கள் தாமே சொந்தமாக அச்சத் தொழில்களை இயக்கத் தொடங்கின. சிங்கப்பூரில் கலப்பினப் பெற்றோர்களுக்குப் பிறந்த தென் இந்திய முஸ்லிம்கள் “ஜாவிபெரானாக்கான்கள்” என்றழைக்கப்படுவர். இவர்கள் மலாயாவில் தமிழ் மற்றும் மலாய் இதழியலின் முன்னோடிகள் ஆவர். அவர்களே சிங்கப்பூரில் முதன்முதலாகச் சொந்தமாக அச்சகங்களை நிறுவி தமிழ், மலாய் மற்றும் இஸ்லாமிய வெளியீடுகளைத் தயாரித்து வெளியிட்டனர். சிங்கப்பூரில் அச்சிடப்பட்ட “முனாஜாத்துத்திரட்டு” (Munajathu Thirattu) நூலகத்தின் தொகுப்பில் உள்ள ஆகப் பழையத் தமிழ் புத்தகம் ஆகும். இது 1872-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“முனாஜாத்துத்திரட்டு” (Munajathu Thirattu) முகம்மது அப்துல் காதிரு புலவர் முகம்மது அப்துல் காதிரு, நாகூர், புலவர்

சிங்கப்பூர்: ஜே பேட்டன், அரசு அச்சாளர், 1872 டாக்டர். ஜான் பேஸ்ட்டின் தொகுப்பு

இந்த புத்தகத்தின் தலைப்பு ‘முனாஜாத்துக்களின் தொகுப்பு’ என மொழிபெயர்க்கப்படுகிறது. இதில்

“முனாஜாத்து” என்கிற அரபிய சொல்லுக்கு “அல்லாஹ் (கடவுள்) உடனான அந்தரங்கமான உரையாடல்” என அர்த்தமாகும். இந்த புத்தகம் முகம்மது அப்துல் காதிரு புலவர் அவர்களால் நபிகள் நாயகம் மற்றும் இதர முஸ்லிம்துறவிகளைப் போற்றிப் புகழ்ந்து இயற்றப்பட்ட 55 பக்திப் பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. இக்கவிதைத் தொகுப்பில், பல இடங்களில் அரபி, உருது, சமஸ்கிருத சொற்களை ஆசிரியர் கையாண்டுள்ளார். இந்த புத்தகம் 19-ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்த சிங்கப்பூர் சமூகத்தின் பல இன ஒற்றுமையைப் பிரதிபலிக்கிறது: இந்த புத்தகத்தின் அறிமுகக் கவிதை நூலாசிரியரின் ஆசிரியரும், புகழ்பெற்ற இந்து கவிஞருமான நாராயணசாமி நாயகர் அவர்களால் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்புத்தகத்தில், சிக்கந்தர் சாஹிப் ஒளி அல்லது இஸ்கந்தர் ஷா என்ற மலாய் சுல்தானைப் பற்றிய ஒரு கவிதையும் உள்ளது. இஸ்கந்தர்

ஷா அவர்களின் அடையாளம் ஒரு புதிராகவே கருதப்படுகிறது: அவர் 14-ஆம் நூற்றாண்டில் சிங்கப்பூரை ஆண்டவராக இருக்கலாம் அல்லது மெலாக்கான் அரசின் இரண்டாம் சுல்தானாக இருக்கலாம் என ஊகிக்கப்படுகிறது. அவருக்கு ஃபோர்ட் கேனிங் குன்றில் ஒரு “கெராமத்” (புனித நினைவுச்சின்னம்) அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

இந்த புத்தகத்தின் ஆசிரியரான முகம்மது அப்துல் காதிரு புலவர் அவர்கள், தென்னிந்தியக் கடலோர நகரான நாகூரைச் சேர்ந்த பி. முகம்மது முஹாயதீன் சாஹிப் அவர்களின் மகன் ஆவார். ஆரம்பகாலத்தில் சிங்கப்பூருக்கு வந்த இந்திய முஸ்லிம் சமூகங்களுள் ஒன்று இந்த நாகூர் பகுதியைப் பூர்வீகமாகக் கொண்டது.

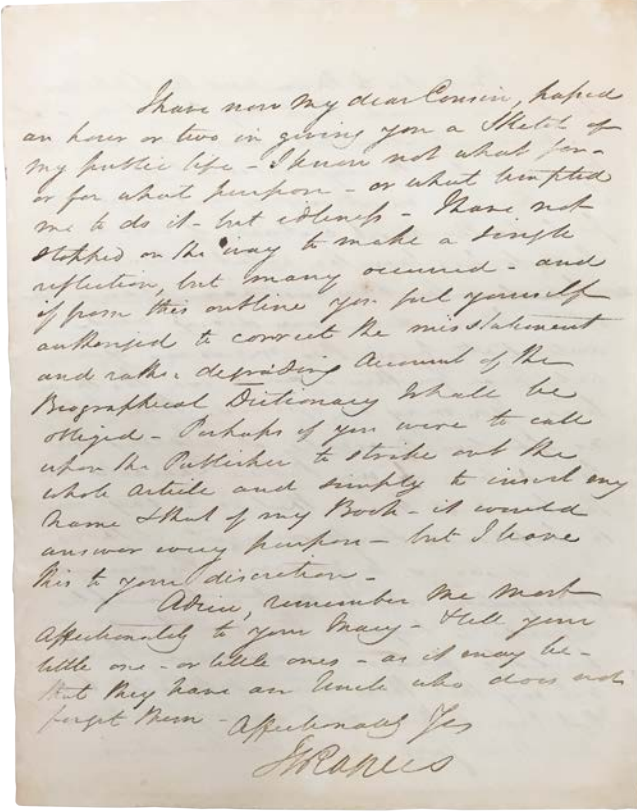
தேசிய நூலகத்தின் கண்காட்சியில் “முனாஜாத்துத்திரட்டு” புத்தகத்துடன் சேர்த்து ஆரம்பகாலத்தில் மலாய், சீனம், ஆங்கிலத்தில் அச்சிடப்பட்ட புத்தகங்களும் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

ராஃபிள்ஸ் அவர்களின் அந்தரங்க வாழ்க்கை

நவீன சிங்கப்பூரின் தோற்றம் பற்றிய வரலாற்றுப் பதிவுகள், ஸ்டாம்ஃபோர்டு ராஃபிள்ஸ் (1781 - 1826) அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள், நேரில் கண்ட சாட்சிகளின் குறிப்புரைகள் மற்றும் அவர் தனது நண்பர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களுக்கு எழுதிய கடிதங்கள் ஆகியவற்றையே சார்ந்துள்ளன. ராஃபிள்ஸ் அவர்கள், கடிதங்கள் எழுதுவதில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவர். அவர் கடிதம் அனுப்பிய நபர்களில் பலர் செல்வாக்கு மிக்கவர்களாக இருந்தனர். எனவே, அவர்களுக்கு இடையேயான கடிதப் போக்குவரத்து விலைமதிக்க முடியாத முதன்மை ஆதாரவளமாக அமைகிறது.

பல ஆண்டுகளாக, தேசிய ராஃபிள்ஸ் நூலகம் மற்றும் அவருக்கு தொடர்புடைய பிரபலங்களால் எழுதப்பட்ட சிறிய அளவிலான கடிதங்களின் தொகுப்பைக் கையகப்படுத்தி உள்ளது. அவற்றில் பெரும்பாலான கடிதங்கள் ராஃபிள்ஸ் அவர்களின் பொது வாழ்க்கையை மையமாகக் கொண்டுள்ள போதிலும், சில அந்தரங்க கடிதங்கள் பிறர் அறியாத அவருடைய குணநலன்களைப் பற்றி நமக்கு உணர்த்துகின்றன.

1819ல், ஹென்றி கோல்பர்ன் (1816) அவர்களால் எழுதப்பட்ட வாழ்க்கை வரலாற்று அகராதிக்கான துணை இணைப்பு ஒன்றில் ராஃபிள்ஸ் அவர்கள்

அருள்திரு. ரெவரண்ட். டாக்டர். தாமஸ் ராஃபிள்ஸ் அவர்களுக்கு ஸ்டாம்ஃபோர்ட் ராஃபிள்ஸ் எழுதிய கடிதம் தாமஸ் ஸ்டாம்ஃபோர்ட் ராஃபிள்ஸ் (1781 - 1826)

கடலில், 14 அக்டோபர் 1819
டாக்டர். ஜான் பேஸ்ட்டின் தொகுப்பு

ஒலிவியா மரியம்னெ டெவெனிஷ் (1771-1814) அவர்களை திருமணம் செய்துக்கொண்டதன் காரணமாகவே வேல்ஸ் தீவு இளவரசரின் அரச உதவிச் செயலாளராக நியமிக்கப்பட்டார் என உள்குறிப்பாக தெரிவிக்கப்பட்டிருந்ததை ராஃபிள்ஸ் அவர்கள் வாசிக்க நேர்ந்தது. அவள் கிழக்கு இந்திய கம்பெனியின் செயலாளராக இருந்த வில்லியம் ராம்சேயுடன் உறவு கொண்டிருந்ததாகவும் வதந்தி கூறப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து, ஸ்டாம்ஃபோர்ட் ராஃபிள்ஸ் அவர்கள் இவ்விவகாரத்தில் அடங்கியுள்ள பொய்மையை தெளிவுபடுத்துவதற்காகவும் தனது முன்னேற்றம், தன் சொந்த முயற்சிகள் மற்றும் அதிர்ஷ்டத்தின் காரணமாகவே அமைந்தது என்பதை வலியுறுத்துவதற்காகவும் தனது உறவினர் அருள்திரு. ரெவரண்ட். டாக்டர். தாமஸ் ராஃபிள்ஸ் (1788-1863) அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்.

இந்த ஒரேயொரு நீண்ட கடிதம் மட்டுமே ராஃபிள்ஸ் அவர்கள் தனது சுயசரிதையை எழுதுவதற்குச் செய்த முயற்சியாகத் தெரிகிறது. இந்த கடிதம் அவரின் வாழ்க்கைத் தொழில் முன்னேற்றம், அவரின் எளிய ஆரம்பகால வாழ்க்கையின் நினைவுகள் பற்றிய விளக்கமான பதிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. குடும்பச் சூழ்நிலைகள் காரணமாக, ராஃபிள்ஸ் தனது 14 வயதிலேயே பள்ளிப் படிப்பை நிறுத்திவிட்டு கிழக்கு இந்திய கம்பெனியில் ஒரு எழுத்தராகப் பணியாற்றினார். பல்வேறு இன்னல்களுக்கு மத்தியில், அவர் சுயமாகவே பிரெஞ்சு மொழி, இலக்கியம் மற்றும் அறிவியல் ஆகியவற்றைக் கற்றறிந்தார்.

நகர வரைபடங்கள்

சிங்கப்பூர் வரைபடங்கள் தேசிய நூலகத்தின் மரபுடைமை ஆவணத்

தொகுப்பில் உள்ள மிக முக்கியச் சேகரிப்பாகும். வரைபடங்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக, வழிகாட்டியாகவும், இடசீரமைப்புத் திட்டத்திற்காகவும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அன்று பயன்படுத்தப்பட்ட சமநிலைக்கோட்டு வரைபடம் இங்கு காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இவ்வகை நிலைக்கோட்டு வரைபடங்கள் நிலத்தின் ஏற்ற இறக்கங்களைத் தெளிவாக விவரிப்பதால் பொறியியல் மற்றும் கட்டுமானங்களுக்குப் பயன்படுகின்றன. இந்த வரைபடம் காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த நகராட்சித் துறையின் பொறியாளர்களால் வரையப்பட்ட ஒரு பணி ஆவணம் ஆகும். அவர்கள் நீர், மின்சாரம், எரிவாயு, சாலைகள், பாலங்கள் மற்றும் தெரு விளக்கு வசதி போன்றவற்றை அமைக்கும் பொறுப்பில் இருந்தனர். அக்காலத்தில், நகராட்சி பொறியாளராக இருந்தவர் டேவிட் பி. மெக்லே ஆவார். மெக்லே சிங்கப்பூருக்கு 1919ல் ஒரு பொறியாளராக வந்தார். அதன் பிறகு அவர் அக்டோபர் 1923ல் நகராட்சித் துறையில் சேர்ந்து பின்னர் 1930ல் பதவியில் இருந்து விலகினார்.

இந்தக் குறிப்பிட்ட வரைபடம் சாலை திட்டமிடல் நோக்கங்களுக்காக வரையப்பட்டது - நகரத்தின் மையப்பகுதியில் இருந்து நெரிசலை குறைப்பதற்காக ஒரு சுற்று வட்டச்சாலை முன்மொழியப்பட்டுள்ளது. இந்த வரைபடம் லினன் என்ற சணல்நூல் துணியில் கையால் வரையப்பட்டுள்ளபடியால், காகித வரைபடத்தைக் காட்டிலும் நீடித்து உழைக்கக்கூடியது. மேலும் களத்தில் பயன்படுத்துவதற்கு மிக பொருத்தமானது. முன்மொழியப்பட்ட புதிய சாலைகள் அடர் சிவப்பு நிறத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன - இந்த சாலைகள் நகரத்தின் வெளிப்புற விளிம்புகளைச் சுற்றிலும் ஓடுகின்றன. இப்புதிய சாலைகளின் அகலமும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது - சில சாலைகளின் அகலம் 60 அடியாகவும் மற்றவற்றின் அகலம் 80 அடியாகவும் (முறையே 18.3 மீட்டர்கள் மற்றும் 24.4 மீட்டர்கள்) உள்ளது. ஏற்கனவே உள்ள முக்கிய சாலைகள் மைல்கற்களில் பெரிதாக எழுதப்பட்ட எண்களால் குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

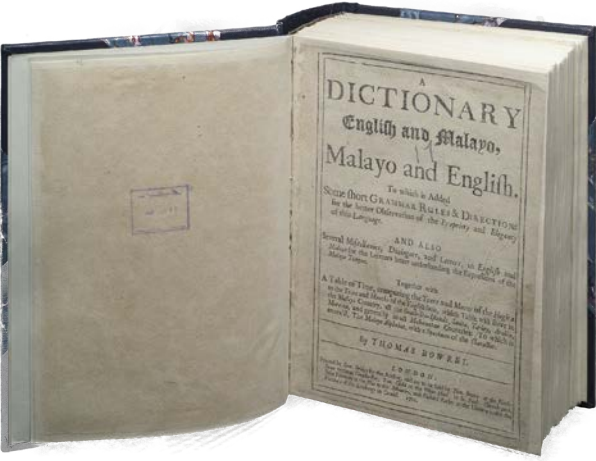

கையால் வரையப்பட்ட சிங்கப்பூர் நகரத்தின் சம சமநிலைக்கோட்டு வரைபடம்தின் விவரம் டேவிட் பி. மெக்லே

சிங்கப்பூர், 1929
நன்கொடை அளித்தவர் கோ சியோவ் சுவான்

எனினும், புதிய பொது அஞ்சல் அலுவலகம் (தற்போதைய ஃபுல்லர்டன் ஹோட்டல்), குறிக்கப்படவில்லை. சாலைகளின் கட்டுமானத்திற்கு, வடிகால் மிகவும் அத்தியாவசியமாகும் எனவே, இந்த ஆவணத்தில் பல்வேறு வடிகால் அமைப்புகளும் அடையாளமிடப்பட்டுள்ளன.

இந்த வரைபடத்தில் இரயில்வே தண்டவாளங்களின் எதிர்கால விரிவாக்கம் பற்றியும் குறிக்கப்பட்டுள்ளது - முன்மொழியப்பட்ட விரிவாக்கம் இடையிட்ட கோடுகளால் அடையாளம் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. டேங்க் சாலையில் இருந்து புக்கித்திமா வரையிலான தடங்கள் 1936-1937 காலக்கட்டத்தில் பிரித்தெடுக்கப்பட்டன. இந்த வரைபடத்தில் காணப்படுகிற மற்றொரு முக்கிய கூறு, சிங்கப்பூர் ஆறு மற்றும் காலாங் ஆறு போன்ற பல்வேறு ஆறுகளின் துறைமுக வரம்புகள் ஆகும்.

ஓர் அகராதி- ஆங்கிலம் மற்றும் மலாயோ, மலாயோ மற்றும் ஆங்கிலம்

தாமஸ் போவ்ரே
லண்டன்: ஆசிரியர் சாம் பிரிட்ஜ், 1701

மலாய் அகராதிகள்

வணிகர்கள் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளாக தென் கிழக்கு ஆசியாவிற்கு வருகை புரிந்துள்ளனர். உள்நாட்டு இனத்தவர்களுடன் தொடர்பு கொள்வது மிகவும் இன்றியமையாததாகும். மலாய் மொழியானது தென் கிழக்கு ஆசியாவின் கடல்வழி பயணிப்பவர்களின் பொது மொழியாக விளங்கியபடியால் இம்மொழி தொடர்பான ஆரம்பகால சொற்பட்டியல்களையும் இருமொழி அகராதிகளையும் காணமுடிவதில் வியப்பில்லை. இத்தகைய ஆரம்பகால சொற்பட்டியல்களை சீனர்கள்

உருவாக்கியிருக்கக்கூடும் என நம்பப்படுகிறது. 16 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில், போர்ச்சுகீசியர்கள் மலாகாவில் வந்திறங்குவதற்கு முன்னதாகவே இவை தொகுக்கப்பட்டிருந்தன.

இதுவே ஆரம்பகால ஆங்கிலம்-மலாய் அகராதி ஆகும். இது ஆங்கிலேய வணிகர், தாமஸ் போவ்ரே (1650-1713) அவர்களால் 1701ல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. முகவுரையின் கூற்றுப்படி, இந்த புத்தகம் போவ்ரே அவர்கள் 1670 ஆம் ஆண்டு முதற்கொண்டு 1680 ஆம் ஆண்டு வரை 'மலாயோ' நாடுகளில் தான் மேற்கொண்ட 19 ஆண்டு கால கடல்வழிப் பயண மற்றும் வர்த்தகத்தில்

ஈடுபட்ட அனுபவத்தின் அடிப்படையில் உருவானது. அந்த காலத்தில் இத்தகைய அகராதி எதுவுமில்லை என்பதாலும் மற்ற வணிகர்களுக்குப் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்பதாலும் ஆர்வத்துடன் இந்த அகராதியை போவ்ரே எழுதினார். மலாய் சொற்களின் பதிவுகளை ரோமானிய அகரவரிசையில் வழங்கினார். எனினும் அவர் அதற்கு ஒத்த ஜாவி (அரபி வரி வடிவத்தைத் தழுவி எழுதப்பட்ட மலாய்) எழுத்துக்கூறுகளை உள்ளடக்கவில்லை. ஒரு நூற்றாண்டுக்கு பின்னர் சில அறிஞர்கள் இதைப்பற்றி விமர்சித்தனர். இருந்தபோதிலும், போவ்ரேவின் அகராதி குறிப்பிடத்தக்க ஒரு முன்னோடி முயற்சி ஆகும்.

ஹஹுவா யி டோங் யூ

லிம் கொங் சுவான் சிங்கப்பூர்: கோ யூ ஹியன், 1883

யா யின் சுவான் தொகுப்பு, நன்கொடை அளித்தவர் டன் இயோக் சியோங்

அகராதியில் போவ்ரே இலக்கண விதிகள், வாக்கியங்கள், உரையாடல்கள் மற்றும் மாதிரி கடிதங்களும் இணைத்திருந்தார். இந்த உரையாடல்களில் சூழலுக்கு ஏற்ப எப்படி சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன என்பதை விளக்கியுள்ளார். கற்பவர் நினைவில் வைத்துக்கொள்வதற்கு வசதியாக மாதிரி உரையாடல்களும் உள்ளன. போவ்ரேவின் பெரும்பாலான உரையாடல்கள் வணிகம், கடற் பயணம் மற்றும் நறுமணப் பொருட்களை கொள்முதல் செய்தல் தொடர்பாக இரண்டு வணிகர்கள் இடையேயான உரையாடல் ஆகியவற்றைச் சார்ந்தே உள்ளன.

இந்த ஆரம்பகால அகராதியானது மலாய் சொற்களின் உச்சரிப்புக்குக் கிட்டதட்ட இணையாக சீன எழுத்துக்குறிகளைப் பயன்படுத்தி மலாய் மொழியைப் பயிற்றுவிக்கிறது. இது, சிங்கப்பூரில் உள்ள தென்பகுதி மின் அல்லது ஹொக்கியன் மற்றும் டியோசியூ பேசும் மக்களுக்காக லிம் கொங் சுவான் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இதன் முதலாவது பதிப்பு லிம் அவர்களின் சொந்த பதிப்பகமான கோ யூ ஹியன் அச்சகத்தால் டோங் யி ஸின் யூ என்ற தலைப்பில் 1877ல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. லிம் தனது முகவுரையில், 1883ல் வெளிவந்த புதிய பதிப்பானது ஒரு மேம்பட்ட பதிப்பு எனவும் வர்த்தகம் மற்றும் வணிகத்திற்காக மலாய் மொழியை கற்கவேண்டும் எனவும் வலியுறுத்தி உள்ளார்.

இந்த அகராதி 2,800க்கும் அதிகமான பதிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. இவை புவியியல், எண்கள், தொழில், விலங்குகள் போன்ற 25 கருப்பொருள்சார்ந்த வகைகளாக தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. மலாய் சொல்லின் துல்லியமான உச்சரிப்பைப் பெறும் பொருட்டு, சுவான் சொ அல்லது ஜங்சொ வட்டார வழக்கை

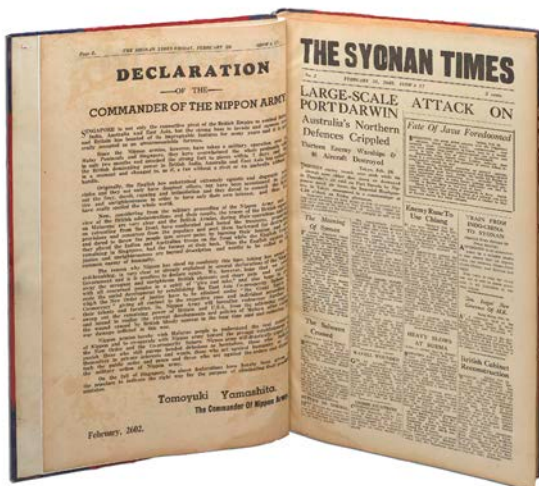
பயன்படுத்த வலியுறுத்தப்பட்டது. ஒரு முக்கோணம் என்றால் சுவான்சொ அல்லது ஒற்றை மேற்கோள்குறி என்றால் ஜங்சொ என குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஜப்பானிய ஆளுகையைப் பற்றிய அனுபவக் கதைகள்

1939ல் இரண்டாவது உலகப் போரின் தொடக்கம், உலக நாடுகளின் வரலாற்றில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது. கொந்தளிப்பான இந்நிலையில் மலாயா ஜப்பானால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டது (பிப்ரவரி 1942 - செப்டம்பர் 1945).

துரதிஷ்டவசமாக போரின் முடிவில் ஏராளமான பிரிட்டிஷ் மற்றும் ஜப்பானிய எழுத்துப்பூர்வ ஆவணங்கள் ஜப்பானியரால் அழிக்கப்பட்டதால், போரின் சில அதிகாரப்பூர்வ ஆவணங்கள் மட்டுமே தற்போது எஞ்சியிருக்கின்றன. சாங்கியில் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்த போர்க்கைதிகள் பற்றிய பதிவேடுகள்

கிடைக்கவில்லை. அதே போல போருக்கு முன்னாலும் பின்னாலும் உள்ள மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்புகள் பற்றிய பதிவேடுகளும் கிடைக்கவில்லை. இதனால், ஆளுகையின்போது மரணமடைந்த மக்களின் எண்ணிக்கையை மதிப்பிடுவது சிரமமாக உள்ளது.

சியோனன்ஷிம்புன்

சிங்கப்பூர்: சியோனன் ஷிம்புன்-கை, 20 பிப்ரவரி-31 டிசம்பர் 1942

எனினும், நூலகத்தில் உள்ள பல்வேறு பதிப்பு வெளியீடுகள் மற்றும் அரியவகை ஆவணங்கள், ஆளுகை காலக்கட்டம், அதற்கு பின்னர் உள்ள காலக்கட்டம் பற்றி ஜப்பானிய, உள்நாட்டு மற்றும் பிரிட்டிஷ் தரப்புகளின் பார்வைகளில் இருந்து நமக்கு விளக்குகின்றன.

‘சியோனன்’, என்ற சொல்லுக்கு ‘தெற்கின் ஒளி’ என அர்த்தமாகும். இது போரின் போது ஜப்பானால் சிங்கப்பூருக்கு வழங்கப்பட்ட பெயர். ஜப்பானிய அரசால் மலாயா ஆளப்பட்ட போது, அரசின் கருத்துகள்/நம்பிக்கைகளை மட்டுமே வெளிப்படுத்துகின்ற அதிகாரப்பூர்வ செய்தித்தாளாக சியோனன்ஷிம்புன் வெளிவந்தது. சிசில் தெருவில் உள்ள தி ஸ்ட்ரெய்ட்ஸ் டைம்ஸ் அலுவலகங்களிலிருந்து இருந்து இயங்கிய சியோனன்ஷிம்புன் செய்தித்தாள் மலாயா முழுவதும் விநியோகிக்கப்பட்டது.

இந்த தினசரி செய்தித்தாள் ஒரு நகலுக்கு ஐந்து சென்ட்கள் (தென் மேம்பாட்டு வங்கியின் நோட்டுகள் என அழைக்கப்பட்ட அன்றைய நாணயம்) விலையைக் கொண்டிருந்தது. இது போர் முனையின் தினசரி நிகழ்வுகளைப்

பதிப்பித்தது. மேலும், இந்த வட்டாரத்திலும் வெளிநாடுகளிலும் இரண்டாவது உலகப் போரில் கூட்டணி வைத்த ஜெர்மனி, இத்தாலி, ஜப்பான் ஆகிய நாடுகளின் போர் முயற்சிகளுக்குச் சாதகமானச் செய்திகளையும் எதிரி படைகளைப் பற்றிய பாதகமானச் செய்திகளையும் தாங்கி வெளிவந்தது. சியோனன்ஷிம்புன் செய்திகளுக்காக மட்டுமல்லாமல், கிழக்கு ஆசிய கூட்டுச் செழிப்புக் கோளம் (Greater East Asia Co-Prosperity Sphere) என்ற ஜப்பானிய கோட்பாடின்படி ஆளப்பட்ட ஐக்கிய கிழக்கு ஆசிய மற்றும் ஓசியானியா ஆகிய நாடுகளில் ஜப்பானிய ஏகாதிபத்திய ஆதரவுச்

சர் மைல்ஸ் கிறிஸ்டோபர் டெம்சி, 1945

லண்டனில் உள்ள பேரரசு போர் அருங்காட்சியகத்தில் உள்ள தொகுப்பிலிருந்து

செய்திகளைப் பரப்புவதற்கான ஒரு மேடையாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இச்செய்திக் குறிப்புகள், சிங்கப்பூரின் மீதான ஜப்பானிய ஆளுகையின் ஓராண்டு நிறைவைக் குறிக்கும் வகையில் 1942 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி 15 ஆம் நாளில் வெளியான செய்தித்தாளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட இந்தப் பக்கத்தில் காணலாம். இந்த இதழ் பிரிட்டிஷ் படைகள் மீதான ஜப்பானிய வெற்றியைக் கொண்டாடும் கட்டுரைகளைத் தாங்கியுள்ளது. சிங்கப்பூர் மீதான போரைப் பற்றி நினைவுகூர்கையில் 1940ல் டன்கிர்க் மீதான ஜெர்மன் நாட்டு படையெடுப்பின் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க வெற்றிக்கு இணையாக இதை ஒப்பிட்டு விவரிக்கிறது.

12 செப்டம்பர் 1945ல் நகராட்சிக் கட்டடத்தில் (தற்போதைய நகர மண்டபக் கட்டடம்) ஜப்பானின் சரணடைவு ஆவணத்தில் கையொப்பமிட்டதன் மூலம் சிங்கப்பூர் அதிகாரப்பூர்வமாக திரும்பவும் பிரிட்டிஷ் அரசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஜப்பானின் ஆளுகை முடிவுக்கு வந்த போதிலும், கொந்தளிப்பு முடிவுக்கு வரவில்லை. இந்த நாட்குறிப்பேட்டில் 1945 ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு 8 ஆம் நாளிலிருந்து 1946 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் 21 வரையிலும் பதிவுகள் உள்ளன. இவை போருக்குப் பிறகு, காலனி ஆதிக்கத்தின் கீழ் இருந்த முன்னாள் ஆட்சிப்பகுதிகளின் மறு குடியேறுதல் சார்ந்த ஏற்பாடுகள் மற்றும் அரசியல் பற்றி இதற்கு முன் நாம் அறிந்திராத கண்ணோட்டத்தில் விளக்குகின்றன.

இந்த நாட்குறிப்பேடு ஜெனரல் சர் மைல்ஸ் கிறிஸ்டோபர் டெம்சி (1896-1969) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இவரை போற்றும் வகையிலேயே 'டெம்சி குன்று' என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது. இவர், போருக்குப் பின் சரணடைந்த ஜப்பானியர்களின் பிடியில் இருந்து மலாயா மற்றும் ஜாவாவை திரும்ப மீட்டெடுக்கும் பிரிட்டிஷ் அரசின் இராணுவ அதிகாரியாக இருந்தார். இவரின் நாட்குறிப்பேட்டின் பக்கங்களில், மீட்டெடுத்த இடங்களில் மறு குடியேறுதல், தொழிற்சாலை கட்டுதல், அடிப்படைவசதிகள் செய்தல் போன்றவற்றில் தாம் சந்தித்த பல்வேறு பிரச்சனைகளைப் பதிவு செய்துள்ளார். மேலும் ஜப்பானியர்களின் அதிகாரப்பூர்வ சரணுக்கு வழிவகுத்த நாட்களைப் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டமும் நமக்குக் கிடைக்கிறது. ஜப்பானை சரணடையச் செய்வதற்காக அணுகுண்டு வீசுவதற்கான முயற்சி தொடங்கியதும், ஐரோப்பா, வட ஆப்ரிகா மற்றும் ஆசியாவில் 'எதிரி' நாடுகளின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்த பிரதேசங்களை ஆட்கொள்ள நேச நாடுகள் திட்டமிட்டன. ஜப்பானின் அதிகாரப்பூர்வ சரணுக்கு ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னதாக, டெம்சி தனது துருப்புகளை களத்தில் இறக்கும் ஆணையை எதிர்பார்த்து காத்திருப்பதை இங்கு காண்கிறோம்.

இரண்டு மலாய் செவ்விலக்கியப் படைப்புகள்

செஜாராமெலாயு (மலாயாவின் வரலாற்று நிகழ்ச்சித்தொகுப்பு), ஹிக்காயத்து அப்துல்லா ஆகிய இரண்டும் சிங்கப்பூர் மற்றும் மலேசியாவில் உள்ள இலக்கிய மாணவர்கள் படித்து வரும் மலாய் மொழி படைப்புகளாகத் திகழ்கின்றன. 19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில், பிரிட்டிஷ் அரசு இந்த இரண்டு தலைப்புகளையும் பள்ளிக் கல்வித்திட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தியது.

மெலாக்கான் சுல்தான் ஆட்சியின் எழுச்சி மற்றும் வீழ்ச்சியைப் பற்றிய கதைகளைக் கொண்டுள்ள சுலாலத் அல்-சலாட்டின் அல்லது 'அரசர்களின் பரம்பரை வரலாறு' (செஜாரா மெலாயு என அழைக்கப்படுகிறது), அநேகமாக 16-ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் இயற்றப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மறுபுறத்தில், 1849-ஆம் ஆண்டில் பதிப்பிக்கப்பட்ட ஹிக்காயத்து அப்துல்லா, அப்துல்லா பின் அப்துல் காதிரு (1797[?] -1854) அவர்களால் எழுதப்பட்டது. அரசர்கள் பற்றி இல்லாத இதை ஒரு வாழ்க்கை நினைவுக் குறிப்பாகக் கொள்ளலாம். இதில் அவர் 20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் சிங்கப்பூர், மலாகா, ஜொஹோர் மற்றும் ரியாவ், லிங்கா பேரரசுகளின் சமூக அரசியல் நிலை பற்றி எழுதியுள்ளார். அப்துல்லா அவர்கள், பல காலனி ஆதிக்க நிர்வாகிகள் மற்றும் கிறிஸ்தவ ஊழியக் குழுக்களுக்கு மலாய் மொழியைப் பயிற்றுவித்தார். அவர்

ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் மலாய் அச்சுப்பணிகளின் முன்னோடியாகவும் விளங்கினார். மேற்கூறிய இரண்டு செவ்வியல் படைப்புகளும் அவற்றின் இலக்கியத் தகுதிகளுக்காக மட்டுமல்லாமல், இதர காரணங்களுக்காகவும் அரசுப் பள்ளிகளில் பயன்படுத்தப்பட்டன. செஜாராமெலாயு, நிலப்பிரபுத்துவ விசுவாசத்தை வலியுறுத்துகிறது. மேலும் மாபெரும் மெலாக்கான் அரசு ஐரோப்பியர்களிடம் அடைந்த தோல்வியை சித்திரிக்கிறது. ஹிக்காயத்து, சமகாலத்திய மலாய் சமூகத்தை விமர்சிக்கிறது.

ஹிக்காயத்து அப்துல்லா
அப்துல்லா பின் அப்துல் காதிரு

சிங்கப்பூர்: மிஷன் அச்சகம், 1849
நன்கொடை அளித்தவர் அருள்திரு.ரெவரண்ட். ஜார்ஜ் ஃபிரடெரிக் ஹோஸ்

இன்று வரை, இந்த இரண்டு படைப்புகளும் பல அறிஞர்களால் தொடர்ந்து ஆராயப்பட்டு வருகின்றன. இவை நமது ஆரம்பகால வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளபடியால் இன்றும் சிங்கப்பூர் சூழலுக்குப் பொருந்துகின்றன. ஹிக்காயத்து அப்துல்லா இங்கே காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளது.

அப்துல்லா (1797[?] -1854) இந்த படைப்பு அச்சில் வெளிவருவதற்கு முன்னதாகத் தம் கைப்பட எழுதியிருந்தார். 'மலாய் அச்சுப்பணியின் தந்தை' என அழைக்கப்படுகின்ற அப்துல்லா அவர்களின் வாழ்க்கை நினைவுக் குறிப்புகள் அனைவரையும் கவர்ந்த வெளியீடாக அக்காலத்தில் கருதப்பட்டன. அப்துல்லா மலாகாவில் இருந்த போது கிறிஸ்தவ ஊழியர் வால்டர் மெட்ஹர்ஸ்ட் (1796-1857) என்பவரிடம் இருந்து அச்சுப்பணியை கற்றுக்கொண்டார். இந்த நகலானது குறிப்பிட்ட அளவு அச்சிடப்பட்ட பதிப்புகளுள் ஒன்றாகும். இதில் ஆளுநர் பட்டர்வொர்த் அவர்களின் தனிப்பட்ட வேண்டுகோளின்படி (1801-1856) அவருக்கு ஓர் அர்ப்பணிப்பு அறிவிப்பும் உள்ளது.

அப்துல்லா அவர்களை இழிவுபடுத்துவோர், அவரை பிரிட்டிஷ் அரசின் பிரதிநிதி எனக் கூறினாலும், அவருடைய வாழ்வாதாரம் ஐரோப்பியர்களுக்குப் பணிபுரிவதைச் சார்ந்திருந்தது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஹிக்காயத்தில், அப்துல்லா அவர்கள் மலாய் அல்லது பிரிட்டிஷ் சமூகத்தில் செல்வாக்குடையவரைப் பற்றிய விமர்சன கருத்துக்களைக் கவனமாக

முன்வைக்க வேண்டியிருந்தது. இந்நூலில் மேற்கத்திய தொடர்பின் காரணமாக எழும் நன்னெறி சார்ந்த இரண்டக நிலையைப் பதிவு செய்துள்ளார். மலாய் மக்களிடம் புதிய யோசனைகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் எனவும் ஆனால் அதே சமயத்தில் தமது பண்பாடு மற்றும் மதத்தை விட்டுக் கொடுக்கக்கூடாது எனவும் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறார்.

முடியரசிற்குச் செய்த சத்தியப் பிரமாணம்

1869ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் 3ஆம் தேதியில் அரசு இல்லத்தில் நடைபெற்ற வரவேற்பு நிகழ்ச்சியில் எடின்பர்க் கோமகன் இளவரசர் ஆல்ஃபிரட் (1844-1900) அவர்களுக்குச் சிங்கப்பூரில் உள்ள சீன வணிகர்கள் சத்தியப் பிரமாணம் வழங்கினார். பிரபல சமூகத் தலைவரும் சயாம் நாட்டு துணைத் தூதருமான டேன் கிம் சிங் (1829-1892) வணிகர்களின் பிரதிநிதியாக இருந்தார்.

விக்டோரியா அரசியின் இரண்டாவது மகனான இளவரசர் ஆல்ஃபிரட், இந்த வட்டாரத்திற்கு வருகை தந்த முதலாவது பிரிட்டிஷ் அரச குடும்பத்தவர் ஆவார். இளவரசர் முன் ஆற்றப்பட்ட பேருரையில் சீன வணிகர்கள், அரசிக்குத் தங்களின் உறுதியான விசுவாசத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டனர். இத்தீவில் தாங்கள் வளர்ச்சி பெற உதவிய பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு நன்றியும் நவீன்றனர்.

இந்த வருகையும் அதனைத் தொடர்ந்த அரச குடும்பத்து வருகைகளும் மிகவும் ஆடம்பரமாகக் கொண்டாடப்பட்டன. சீன வணிகர்களைப் பொறுத்தவரை, இத்தகைய கொண்டாட்டங்கள் சிங்கப்பூரில் சீன சமூகத்தின் செழிப்பை எடுத்துக்காட்டும் நிகழ்வுகளாக அமைந்தன. சிங்கப்பூரில் இருந்த பிரிட்டிஷாரைப் பொறுத்தவரை, அரச குடும்பத்து வருகைகளுக்குப் புடைசூழ அளிக்கப்படும் வரவேற்புகள் மூலம் நாட்டு மக்களுக்குத் தங்களை ஒரு மாபெரும் பேரரசு ஆள்கிறது என்பதை அவர்களுக்கு நினைவூட்ட உதவியது. இந்நிலை 20-ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம் வரை நீடித்தது.

1869ல் சியாங் ஹோங் லிம் அவர்கள் ச்சிங் அரசிடம் இருந்து அரசப் பட்டத்தைப் பெற்ற முதலாவது சிங்கப்பூர் சீன வணிகரானார். ஃபூஜ்ஜியான் மாநிலத்திற்கு சியாங் அளித்த நன்கொடைகளை அங்கீகரிக்கும் விதமாக அவருக்கு இந்த விருது வழங்கப்பட்டதாக வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்பட்டாலும்கூட, உண்மையில் இந்த கௌரவத்தை அவர் மறைமுகமாக விலைக்கு வாங்கியதாகக் கூறப்படுகிறது.

இந்த பட்டத்தை சியாங் முதன்முதலில் விலைக்கு வாங்கியிருந்தாலும், விரைவில் இது ஒரு நடைமுறை வழக்கமாகவே ஆகிவிட்டது. ச்சிங் அரசு இத்தகைய விற்பனைகளை ஆதரித்ததன் நோக்கம் பொருளாதார ஆதாயங்களுக்கு அப்பாற்பட்டது; இது வெளிநாட்டுவாழ் சீனர்கள், சீனப் பேரரசருக்குத் தமது விசுவாச உணர்வை பேணி வளர்ப்பதற்கான ஒரு வழியாகக் கடைபிடிக்கப்பட்டது. இந்த நோக்கத்தை அடைவதற்குச் சீன துணைத்தூதரகம் 1877ல் அமைக்கப்பட்டது. 20-ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில், சீனப் புரட்சியாளர்களாலும் வெளிநாட்டு வாழ் சீனர்கள் மத்தியில் விசுவாசம் பேணி வளர்க்கப்பட்டது.

எடின்பர்க் கோமகன், பிரின்ஸ் ஆல்ஃபிரட்

சிங்கப்பூர்: 25 நவம்பர் 1869
நன்கொடை அளித்தவர் ஜெஃப்ர எட்வர்ட்ஸ்

இந்த பேருரை ஆங்கிலத்திலும் சீனத்திலும் தங்கநிற மையால் பட்டுத்துணியின் ஒரு பக்கத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது; மறுபக்கத்தின் நடுவில், சிங்கப்பூரின் கண்கவர் காட்சியை காட்டுகின்ற திலோக் ஆயர் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்காட்சி 1856இல் ஓவியர் பெர்சி கார்பெண்டர் 'வால்லிச் மலையில் இருந்து சிங்கப்பூர்' என்ற தலைப்பில் வரைந்த வண்ண ஓவியத்தின் நகலாகும். இந்த ஆவணம் தனித்துவம் வாய்ந்ததாகும், ஏனெனில் அக்காலத்தில் புகழ்பெற்று விளங்கிய 79 வணிகர்களின் பெயர்களைப் பட்டியலிடுகிறது.

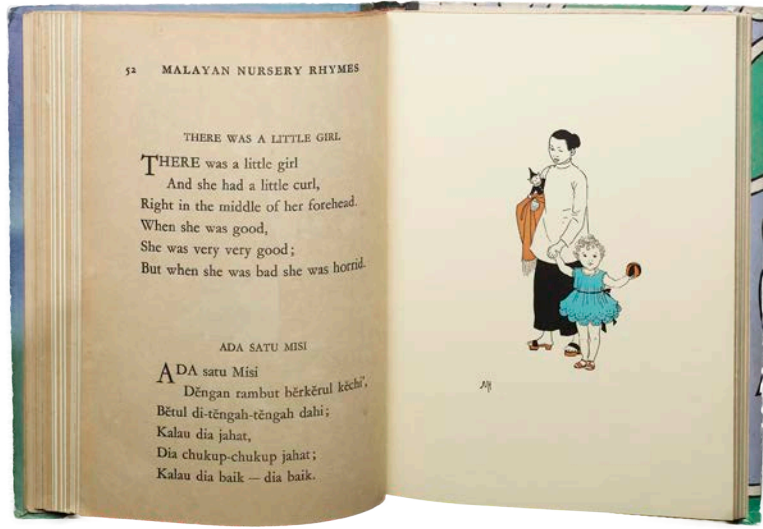
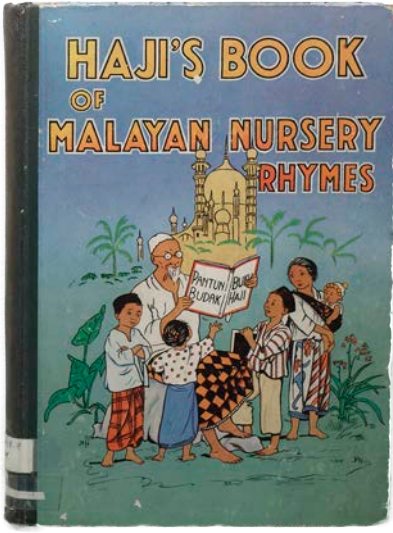
இவர்களுள் மிகவும் பிரபலமான வணிகர்களின் பெயர்கள், முதல் சில வரிகளில் இடம்பெற்றுள்ளன. காலனிகளில் வர்த்தக வளர்ச்சியைப் பரப்பி ஊக்குவிக்க வணிகர்கள் உதவினர் என்கிற காரணத்தால் பிரிட்டிஷ் காலனி அரசு பெரும்பாலும் வணிகர்களை மற்ற உள்ளூர் மக்கள் தொகையில் இருந்து ஒரு தனி வகுப்பினராகவே நடத்தியது. இத்தகைய வணிகர்களுள் சிலர் சட்டசபை அல்லது நகராட்சி மன்றங்களில் சேவையாற்றுவதற்காக நியமிக்கப்பட்டனர், அல்லது அவர்களுக்கு சமாதான நீதிபதி போன்ற பதவிகள் கொடுக்கப்பட்டன. டான் கிம் சிங், ஹூ ஆ கே (வாம்போ எனவும் அழைக்கப்படுபவர், 1816-1880) மற்றும் சியாங் ஹோங் லிம் (1825-1892) உள்ளிட்ட பல பிரபலமான சீன வணிகர்களுக்கு பிரிட்டிஷ் அரசால் இத்தகைய அங்கீகாரம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், சீனாவில், அறிஞர்கள், கல்வியறிவாளர்கள் மட்டுமே சமூகத் தலைவர்களாகக் கருதப்பட்டனர். சிங்கப்பூரில், சமூகத் தலைவர்களாகத் தாம் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும் என விரும்புகின்ற செல்வச்செழிப்புள்ள சீன வணிகர்கள் பொதுநல விரும்பிகளாகவும் தொண்டுச் செயல்கள் செய்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும்.

மலாய் மொழியில் ஆங்கில மழலையர் பாடல்கள்

ஆங்கில மழலையர் பாடல்களுடன் நன்கு பரிச்சயமாக உள்ளவர்கள், 'பா, பா, பிளாக் ஷீப்' அல்லது 'ஹிக்கரி, டிக்கரி, டாக்' போன்ற பாடல்களை அறிந்திருப்பார்கள். ஆர்தர் வெட்டர்பர்ன் ஹார்ட்விச் ஹாமில்டன் (1887-1967) தனது இரண்டு பதிப்புகளில் மேற்கூறிய இரண்டு பாடல்கள் மற்றும் இதர பழைய மழலையர் பாடல்களை மலாய் மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். ஹாமில்டன் இப்பாடல்களின் நீளத்தைத் தனது மொழிபெயர்ப்பில் அப்படியே தக்கவைத்துள்ள போதிலும், 'மலாய் மொழியின் சாராம்சம் மற்றும் அதன் சொல்வழக்கு' ஆகியவை சிதையாமல் மொழிபெயர்த்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

1887 இல் பிறந்த A.W. ஹாமில்டனின் தந்தை இந்திய அரசுத்துறையில் உறுப்பினராக இருந்தார். தனது 22வது வயதில் மலாயாவிற்கு வந்த ஹாமில்டன், 1931இல் ஓய்வுபெறும் வரையில் காவல்துறையில் பணியாற்றினார். இவர் பிளாங்கு, அலோர் ஸ்டார் மற்றும் மலாகா உள்பட பல்வேறு இடங்களில் பணியமர்த்தப்பட்டார். இவர் மலாயா மக்கள் மற்றும் இடங்களுடன் நன்கு பரிச்சயமாகி இருந்தபடியால், தான் மொழிபெயர்த்த மழலையர் பாடல்களை மலாயா பின்புலத்துடன் உருவாக்க முடிந்தது.

ஹாமில்டனால் 1923ல் பதிப்பிக்கப்பட்ட முதல் புத்தகம் மலாய் மழலையர் பாடல்கள் ஆகும். நீங்கள் இங்கே பார்க்கும் புத்தகம் 16 ஆண்டுகள் கழித்து

ஹாஜியின் மலாய் மழலையர் பாடல்கள் புத்தகம்

A.W. ஹாமில்டன்

சிங்கப்பூர்: பிரிண்டர்ஸ் லிமிடெட், 1939

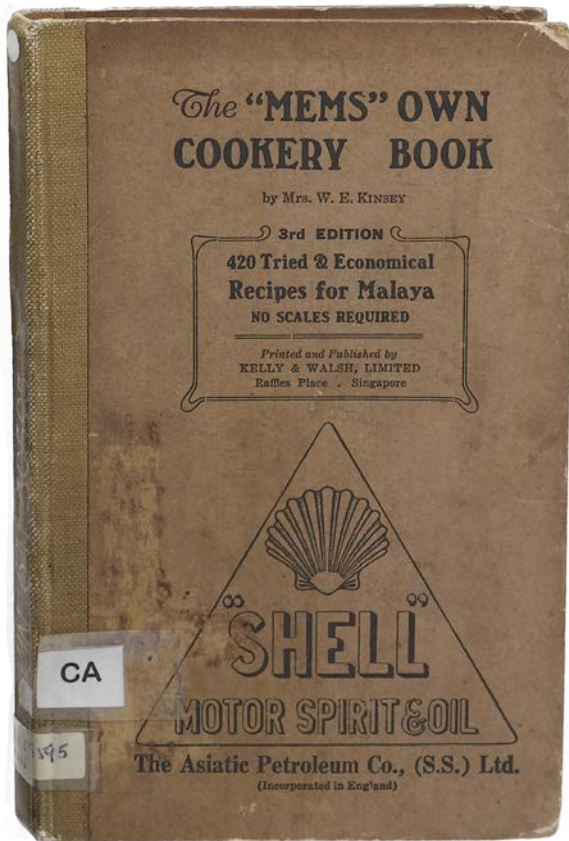
1939ல் அச்சிடப்பட்டது. இந்த புத்தகம் “ஹாஜியின் மலாய் மழலையர் பாடல்கள் புத்தகம்” என்ற புதிய தலைப்புடன் வெளியிவந்த இரு மொழி பதிப்பு ஆகும். ஏறத்தாழ 100 மழலையர் பாடல்களைக் கொண்டுள்ள இந்த புத்தகத்தில் 29 படங்கள் ஆங்காங்கே இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சில படங்கள் திருமதி. நோரா ஹாமெர்டனால் வண்ணம் தீட்டப்பட்டுள்ளது. ஹாமில்டனின் மழலையர் பாடல்களுக்கு இணையாக, ஹாமெர்டன் மலாய் மக்களுக்கு ஏற்ற வகையில் படங்களை உருவாக்கியுள்ளார்.

சமையல் கலைஞர்களும் அவர்களின் புத்தகங்களும்

நமது வரலாறு மற்றும் பண்பாட்டில் உணவு ஒரு மிகப்பெரிய பகுதியாக உள்ளது. உண்மையிலேயே உணவு வரலாறு ஒரு சமூகத்தைப் பற்றி நமக்கு ஏராளமான தகவல்களைச் சொல்ல முடியும். சிங்கப்பூரின் உணவு வரலாறு பல இன கலாசாரம் சார்ந்தது. பல இன சமூகத்தின் உணவு வகைகளின் தாக்கம் நிறைந்தது. மலாய், சீன, இந்திய, அரபு, ஐரோப்பிய தாக்கங்களை நம் உணவு வகைகளில் காணலாம்.

உள்ளூர் உணவு வகை பற்றிய சமையல் புத்தகங்களை எழுதும் வழக்கம் 20ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பகாலம் வரை சிங்கப்பூர் பண்பாட்டில் காணப்படவில்லை. சிங்கப்பூரில் முதலில் பதிப்பிக்கப்பட்ட சமையல் புத்தகங்களைக் காட்சிக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளவற்றில் காணலாம். ‘மெம்மின் சொந்த சமையல் புத்தகம்’ மலாயாவில் முதலில் பதிப்பிக்கப்பட்ட சமையல் புத்தகங்களுள் ஒன்றாகும்.

மலேசியாவின் பாஹாங் வாழ் பிரிட்டிஷ் பெண்ணான திருமதி. W.E. கின்சே அவர்களால் எழுதப்பட்ட இந்த புத்தகத்தின் முதலாவது பதிப்பு 1920ல் வெளிவந்தது. சிங்கப்பூரின் வரலாற்றில் அநேகமாக மிகவும் விரும்பப்படும் மற்றொரு சமையல் புத்தகமான “எனக்கு விருப்பமான உணவு செய்முறைக் குறிப்புகள்”, எல்லீஸ் ஹென்டி (1902-1987) அவர்களால் 1952ல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. இப்புத்தகம் கடந்த ஆண்டுகளில் 10 மறு பதிப்புகளைக் கண்டுள்ளது. இது கடைசியாக 2014ல் பதிப்பிக்கப்பட்டது. ‘சிங்கப்பூர் சமையலின் பைபிள்’ என மக்களால் அன்புடன் அழைக்கப்படும் இப்புத்தகம், சிங்கப்பூர் சமையலறையில் எளியமுறையில் சமைக்கச் சொல்லித்தரும் ஒரு வழிகாட்டியாக உருவெடுத்துள்ளது என்றால் அது மிகையிலை. இந்த இரண்டு சமையல் புத்தகங்களிலும் அடங்கியுள்ள தகவல்கள் இவை பதிப்பிக்கப்பட்ட காலச் சூழல்களையும் பிரதிபலிக்கின்றன. “மெம்மின் சொந்த சமையல் புத்தக”த்தை நீங்கள் இங்கே காணலாம்.

மெம்மின் சொந்த சமையல் புத்தகம்: 420 மலாயாவுக்கான சிக்கனமான உணவு

W. E. கின்சே
சிங்கப்பூர், கெல்லி & வால்ஷ், 1929

இந்த புத்தகத்தின் ஆசிரியர் கின்சே மலேயாவில் ஒரு ‘மெம்’ ஆவார். இந்தப்பெயர், ஐரோப்பிய இல்லத்தரசிகளை, அதிலும் காலனி நிர்வாகிகள் மற்றும் அரசாங்க ஊழியர்களின் மனைவிகளைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இது முதன்முதலாக இந்தியாவில் பயன்படுத்தப்பட்டது. இந்த சமூகத்திற்காகவே கின்சே தனது புத்தகத்தை எழுதினார். ஒரு புதிய நாட்டில் வீட்டுச் சாப்பாட்டைத் திட்டமிடுவதிலும் தயாரிப்பதிலும் மலேயாவில் மெம்கள் எதிர்கொண்ட சவால்களை கின்சே புரிந்துகொண்டிருந்தார். மலேயாவிற்குப் புதிதாக வந்த மெம்களுக்கு உதவும் வகையில் இவர் புத்தகம் ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கிறது இப்புத்தகத்தில் சமையல் பொருட்களின் உள்ளூர் அளவுகள், உள்ளூர் பெயர்கள், மற்றும் நியாயமான சந்தை விலைகள்

ஆசியவை பட்டியல்களுடன் உள்ளன.

1920-ஆம் ஆண்டுகளில் காலனி குடியிருப்பாளர்களுக்கு உணவு பொறுத்தவரை ஒரு கடுஞ்சோதனையான காலம் ஆகும். முதலாம் உலகப் போரின் தொடக்கத்தால் (1914-1918) கப்பல் போக்குவரத்து வழித்தடங்களில் உண்டான இடையூறுகளின் காரணமாக, ஆசிய நாடுகளுக்கு இறக்குமதி செய்யப்பட்ட ஐரோப்பிய சரக்குகளில் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டது. பிரிட்டிஷ் உணவு செய்முறைகளுடன் சமைப்பதற்கு தேவையான பொருட்கள் கிடைப்பது சிரமமாக இருந்தது. இந்தச் சிக்கலை கின்சே மலாயாவில் கிடைக்கும் பொருள்களால் சமாளித்துள்ளார். உதாரணத்திற்கு, அவர் ஜெலட்டின்க்கு பதிலாக அகாஅகா என்ற பொருளையும் கஸ்டர்டுக்கு பதிலாக தேங்காய் பாலையும் பயன்படுத்தினார். இதன் விளைவாக 'கிஜாங்' (காட்டு மான் கறி)' மற்றும் 'இஞ்சிக் குழைவு' போன்ற பல 'புதிய' உணவு வகைகள் உருவாயின.